

POSLANJE CRKVE U EVANGELIZACIJI SVIJETA

fra Milan Sladoja

Uvod

Naš Bog je u sebi savršena zajednica tri osobe, Oca, Sina i Duha Svetoga. U tu neizmjernu radost života, Bog želi uvesti i čovjeka, svoje ljubljeno stvorenje. Isusov cijeli život i poslanje je bilo u tome da navijesti Kraljevstvo Božje, da objavi tko je Bog i tko je zapravo čovjek te koji je konačni smisao ljudskog postojanja.

Na kraju Evanđelja po Mateju stoji izričit Kristov nalog: *“Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta”*. (Mt 28, 18b-20). Tu je izričito iznesena misijska narav Crkve koja će trajati do konca svijeta. Svi kršćani, a na poseban način redovnici su pozvani širiti ovu Radosnu vijest po cijelom svijetu, do zadnjeg kutka Zemlje.

Što je to evangelizacija?

Evangelizacija je svaki egzistencijalni kršćaninov odgovor na Isusov misijski poziv: *“Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru gdje im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori: Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima*

sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta” (Mt 28, 16 – 20).

Jednostavnije rečeno, evangelizacija označava složeni proces koji uključuje navještaj Evanđelja, prihvatanje poruke i stvaranje zajedništva Isusovih vjernika. Ona svakoga čovjeka koji je sluša i prihvaća usmjerava i vodi prema obraćenju. Ali, sam proces evangelizacije ne završava priključivanjem novih članova Isusovoj zajednici. Sam proces evangelizacije je po svojoj naravi – trajni proces.

Ovaj proces je misija i nastavak Isusova navještaja, i ono postaje osloboditeljsko spasenje svima onima koji žele ostaviti grijeh i približiti se živome Bogu. Evangelizacija potječe od Boga koji traži čovjeka i koji mu se otkriva. Iz dubine čovjekova bića proizlaze iskonska pitanja o smislu vlastitog postojanja i života, pitanja: *“Tko sam ja?”, “Zašto sam se rodio?”, “Postoji li Bog?”,* itd. U potrazi za ovim bitnim odgovorima čovjek se na razne načine i u različitim prilikama može susresti s Bogom. Svako ljudsko iskustvo može otvoriti put susretu s živim Bogom, koji se objavio u Isusu Kristu. Evangelizacija, tj. navještaj Radosne vijesti, nastoji zahvatiti ljude u dubini njihova bića i osvjetljava im put prema obraćenju. Obraćenje, koje otvara put spasenju u Isusu Kristu, događa se kada pojedinac ili grupa pozitivno odgovore na evangelizacijski navještaj, odnosno kad Bog sam novim smislom ispuni

nutrinu čovjekova bića. Zajednici vjernika, pogotovo župi, pripada velika uloga jer pomaže, ili bi trebala pomagati i olakšavati, obraćeničko događanje u vlastitoj sredini. Pobudnica *Evangelii nuntiandi* izričito kaže kako Crkva kao evangelizator treba početi od evangelizacije same sebe, tako da iznova sluša što mora vjerovati, otkriva razloge zbog kojih se nada i pronalazi novu zapovijed ljubavi. Pogotovo danas se sve više širi val novih oblika poganstva, poput astrologije, spiritizma, okultizma, prodor istočnjačkih religija. Mladi ljudi, osobito u velikim gradovima, bez dovoljno razvijenog vjerskog osjećaja, lako se udaljuju od Crkve i pristupaju raznim sektama. Takvima je potrebna reevangelizacija, kako piše u *Redemptoris missio*. U njima treba iznova zaživjeti ono što je nekad postojalo, a sada gotovo zamrlo. Kao što je već rečeno, evangelizacija označuje cjelovit i dugotrajan proces. Postoji više stadija i razina, od početnog navještaja evanđelja, pa sve dalje. Puna evangelizacija uključuje različite programe: katehetsku pouku, upoznavanje moralnih normi, socijalnog crkvenog nauka, kao i barem osnovno poznavanje drugih teoloških disciplina. A povrh svega puno sudjelovanje u

sakramentalno – liturgijskom životu, osobito u euharistiji, predstavlja vrhunac ka kojemu teži djelatnost Crkve, i ujedno izvor iz kojeg proistječe sva njezina snaga.

Zaključak

Iz svega rečenog možemo zaključiti da je temeljna zadaća Crkve navijestiti svim ljudima ponuđeni spas u Isusu Kristu i dovesti ih do vjere. Takav navještaj pretpostavlja čovjekovu promjenu iznutra, ali ona mora biti vidljiva. Sredina u kojoj se obraćenik kreće mora primjetiti taj životni zaokret. Evangelizacija ima za cilj obratiti osobnu i kolektivnu svijest ljudi, njihovo djelovanje, život i njihove stvarne životne sredine. Ovdje nije riječ o indoktrinaciji, nego o živom naviještanju. Naši su suvremenici velikm dijelom agnostici, praktični ateisti, njih treba evangelizirati. Za njih će to biti prva evangelizacija, premda je to za Crkvu druga. Evangelizacija ima zadatak navijestiti Evanđelje po prvi put, što treba kod slušatelja uroditi plodom i dovesti do obraćenja. Katehizacija treba nastojati da taj prvi navještaj dalje dozrijeva i da obraćenu osobu dalje vodi i sistematski je pouči o osobi Isusa Krista i njegovoj Radosnoj vijesti.